

Slujba de Priveghere a Sfântului Cuvios Maxim Mărturisorul

(21 ianuarie și 13 august)

LA VECERNIA MARE

Se cântă Fericit bărbatul..., Starea întâi

*La Doamne strigat-am..., se pun stihirile pe 8 și se cântă
Stihirile,*

glasul al 4-lea: Podobie: Ca pe un viteaz...

Propovăduit-ai, Cuvioase Maxim, pe Cel ce din îndurare S-a făcut Om, precum a binevoit, arătându-ne că trebuie înțeles cu două voințe și cu două lucrări, și închizând gurile cele deschise ale ereticilor spurcați, care, din meșteșugirea diavolului, urzitorul răutății, îl socoteau pe Dânsul cu o singură voință și cu o singură lucrare. (de 2 ori).

Cu vinele dogmelor tale, Părinte Maxim, ai sugrumat pe Pir, cugetătorul de cele rele, care bârfea; și ai răbdat prigoniri și necazuri, pururea pomenite, și tăindu-ți-se limba și mâna ta cea dumnezeiască, ce se ridica pururea către Dumnezeu și cu care scriai Dogmele cele preaînalte. (de 2 ori)

Ca un condei degrab scriitor, ascuțit de Duhul, s-a arătat limba ta Părinte Maxime, înscriind pe lespezile inimilor noastre legea dumnezeieștilor bunătăți, iscusirea Dogmelor și întruparea Celui ce în două firi și într-un ipostas a binevoit să se arate oamenilor.

Alte stihiri, glasul al 8-lea, însuși glasul:

Foc arzător te-ai arătat împotriva ereziilor, fericite Maxime, mistuindu-le pe ele ca pe niște trestii, cu râvna Duhului, căci învățătura monotelită cea fără de judecată care izvorâse din strădania cea preanelegiuită, prin cuvintele tale, Părinte, a fost înfruntată pe față.

Preamare propovăduitor și mărturisitor al credinței celei drepte a lui Hristos te-ai arătat, cu adevărat, prin sânge, când limba ta, preafelicite Maxim, a izvorât, ca un râu, dogmele cele adevărate ale lui Hristos, Stăpânul filosofiei.

Dumnezeule, Mântuitorul meu, deschide buzele mele și dă-mi să capăt har dumnezeiesc, de sus, spre a lăuda, Hristoase, după vrednicie, pe cel ce a propovăduit mai presus decât toți cele două firi ale Tale.

Slavă..., glasul al 6-lea:

Cuvioase Părinte Maxim, în tot pământul a ieșit vestirea faptelor tale. Pentru aceasta ai aflat în ceruri plata ostanelilor tale; taberele demonilor ai pierdut, și la cetele

îngerești ai ajuns, a căror viață fără prihană ai urmat. Îndrăznire având către Domnul, cere pace sufletelor noastre.

Și acum... *

Podobie: Toată nădejdea punându-și ...

Din pântecul chitului, al păcatului celui rău, scoate-mă Stăpână, ceea ce ai cuprins în pântecul tău pre Cel necuprins. Izbăvește-mă de valul cel greu de îndurat al ispitelor; smulge-mă, Fecioară, din furtuna greșelilor mele; usucă noianul fărădelegilor mele și cu ajutorul tău cel dumnezeiesc, Curată, potolește năvălirile taberei demonilor. Ca neîncetat să te slăvesc pe tine, cea pururea fericită.

VOHOD: Lumină lină...

Prochimenul zilei

PAREMIILE

De la Înțelepciunea lui Solomon citire:

Cap. 5, vers. 16 ș.u.

Dreptii în veci vor fi vii și întru Domnul plata lor și purtarea de grijă pentru dânșii de la cel Preaînalt. Pentru aceasta vor lua împărăția podoabei și stema frumuseții în mâna Domnului, căci cu dreapta Sa îi va acoperi pe ei și cu brațul Său îi va apăra. Lua-va drept singură armă râvna Lui și va întrarma făptura spre izbândirea asupra vrăjmașilor.

Îmbrăca-Se-va în zalele dreptății și-Și va pune Luiși drept coif judecata cea nefățarnică. Lua-va pavăză nebiruită sfințenia și va ascuți cumplită mânie întru sabie și lumea va da război împreună cu Dânsul împotriva asupra celor fără de minte. Merge-vor drept nimeritoare săgețile fulgerelor și, ca dintr-un arc bine încordat al norilor, la țintă vor lovi; și din mânia cea zvârlitoare de pietre, din plin se va arunca grindină. Întări-se-va asupra lor apa mării și râurile îi vor îneca de năprasună. Sta-va împotriva lor Duhul puterii și ca un vifor îi va vântura. Și fărădelegea va pustii tot pământul și răutatea va răsturna scaunele celor puternici. Auziți, dar, toți împărații, și înțelegeți; învățați-vă, judecători ai marginilor pământului. Luați în urechile voastre, cei ce stăpâniți peste mulțimi și cei ce vă trufiți între popoarele neamurilor. Pentru că de la Dumnezeu vi s-a dat vouă stăpânirea și putere ați primit de la Cel Preaînalt.

De la Înțelepciunea lui Solomon citire:

Cap. 3, vers. 1 ș.u.

Sufletele dreptilor sunt în mâna lui Dumnezeu și nu se vor atinge de ele chinul. Părutu-s-a în ochii celor nepricepuți că ar fi murit și s-a socotit drept pedeapsă ieșirea lor din trup, iar mergerea lor de la noi drept sfârâmăre, dar ei sunt în pace. Pentru că înaintea feței oamenilor de vor lua și munci, nădejdea lor este plină de nemurire. Și puțin fiind pedepsiți acum, cu mari faceri de bine vor fi dăruiți, căci Dumnezeu i-a ispitit pe dânșii și i-a aflat Luiși vrednici. Ca pe aur în topitoare i-a lămurit pe ei și ca pe o jertfă de ardere de tot i-a primit. Și în vremea cercetării Sale vor străluci și ca scânteile

pe paie vor fugi. Judeca-vor limbi și vor stăpâni popoarele și va împărăți într-înșii Domnul în veci. Cei ce nădăjduiesc spre Dânsul vor înțelege adevărul și credincioșii în dragoste vor petrece cu Dânsul! Că dar și milă este întru cuvioșii Lui și cercetare întru aleșii Lui.

De la Înțelepciunea lui Solomon citire:

Cap. 4, vers. 7 ș.u.

Dreptul, de va ajunge să se sfârșească, întru odihnă va fi. Că bătrânețile sunt cinstite, nu cele de mulți ani, nici cele ce se măsoară după numărul anilor. Ci adevărata căruntețe este înțelepciunea oamenilor și vârsta adevăratei bătrâneți o dă o viață neîntinată. Plăcut lui Dumnezeu făcându-se, l-a iubit și pentru că viețuia între păcătoși, a fost mutat. Răpitu-s-a, ca nu cumva răutatea să schimbe mintea lui sau înșelăciunea să înșele sufletul lui. Că râvna răutății întunecă cele bune și neînfrânarea poftii schimbă gândul cel fără de răutate. Sfârșindu-se curând, a plinit ani îndelungați; că plăcut era Domnului sufletul lui. Pentru aceasta, S-a grăbit a-l scoate pe dânsul din mijlocul răutății, dar popoarele văzând și necunoscând, nici nu și-au pus în gând una ca aceasta. Că dar și milă este întru cuvioșii Lui și cercetare întru aleșii Lui.

LA LITIE

Stihira, glas 1

Bucură-te întru Domnul, Maxime fericite, cel ce ai primit în ceruri plata ostenelilor tale; saltă, deci, cu fericită săltare și te desfătează în Duhul fiind părtaș bucuriilor celor nădăjduite; că tu ți-ai încins sabia cea înțeleghătoare cu care ai tăiat nu doar cetele nevăzuților vrăjmași, ci ai zdrobit începătoriile din neamul ereziei, mii de chinuri îndurând pentru Biserica. Mărturisirea cea bună ai păzit nevătămată, luptând cu osârdie; și având îndrăznire către Hristos, rugămu-ne ție mijlocește pentru sufletele noastre.

Stihira, glasul al 2-lea

Roadele bunătăților lucrând cu adevărată aducere în taină, mintea noastră o hrănești, cuvioase Maxime; căci nu ai ascuns, fericite, talantul dăruit ție, ci îmbelșugat ai împărțit celor ce cer harul; pentru aceea te-ai și învrednicit de bucuria Domnului tău.

Stihira, glasul al 3-lea

Pre cel strălucit cu înțelepciune și vestit în Dogmele dumnezeiești, pre marele Maxim să-l laudăm cu cântări. Căci afară din lume petrecând, fără de pată oglindă s-a făcut a tainicelor descoperiri, tuturor lămurind lucrările harului și luminările cu dumnezeiasca începătorie și cuvântul adevărului învățând; mărturisirea cu dureri a grăit, muștrând înșelarea ereticilor și întărind inimile credincioșilor, ca un vrednic iconom al harului.

Stihira, glasul al 4-lea

Cufundându-ți mintea în descoperirea dumnezeieștii

luminări, desăvârșit ai întipărit în suflet semnele dumnezeieștii frumuseți; fericit ești, preafericite Maxime, că pentru dreptate și pentru adevăr, mult ai fost ispitit, ca aurul în topitoare și minunat ai fost slăvit de Mângâietorul, de Dumnezeu dăruite, ca pe o bogăție a vieții; și mană cerească le-ai lăsat în Biserică, căci buna podoabă a obiceiurilor și scumpătatea Ortodoxiei, printr-însele se aduc în taină, după datorie prăznuind sfântă pomenirea ta.

Slavă..., glasul al 5-lea

Prin luptele tale cele bune, cu virtuțile cele dumnezeiești strălucitoare ai luminat Biserica, Cuvioase Părinte. Căci stâlp și temelie te-ai arătat, pentru adevăr punându-ți sufletul tău. Cine nu se luminează de înțelepciunea dogmelor tale? Sau cine nu se întărește prin bărbăția luptelor tale? Ci, o, preaminunate Maxime, cel ce stai înaintea Cuvântului, neîncetat te roagă să se miluiască sufletele noastre.

Și acum..., a Născătoarei:

Fericimu-te pe tine de Dumnezeu Născătoare Fecioară și te slăvim credincioșii după datorie; cetate neclintită și folositoare tare și scăparea sufletelor noastre.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glasul al 8-lea

Podobie: Nu este sfânt ca Domnul ...

Strălucești prin cuvintele tale ca un soare luminos și propovăduiești din mormânt ca un viu, întru tot fericite Maxime, pe Mântuitorul, de Dumnezeu înțelepțite, îndoit cu voințele păzind pe Cel neîmpărțit.

Stih: Scumpă este înaintea Domnului moartea cuviosului Lui.

Cărțile tale strigă patimile lui Hristos și sângele tău, Cuvioase Maxime, strigă minunile tale, iar mâna ta cea tăiată solește izbăvind din primejdii sufletele noastre.

Stih: Fericit bărbatul care se teme de Domnul; întru poruncile Lui va voi foarte.

Sângiuiri stau pe mâna ta cea tăiată și Dogmele izvorăști cu înțeleaptă limba ta care cu deslușire strigă, după tăierea ei, pe Hristos în două firi.

Slavă..., glasul al 8-lea:

Mulțimile călugărilor pe tine, îndreptătorule, te cinstim, Maxim, Părintele nostru. Că prin tine am cunos-cut cu adevărat a umbla pe cărarea cea dreaptă. Fericit ești că ai slujit lui Hristos și puterea vrăjmașului ai biruit, cel ce ești cu îngerii împreună-vorbitor și împreună-locuitor cu dreptii și Cuvioșii. Cu aceia împreună, roagă-te Domnului să miluiască sufletele noastre.

Și acum..., a Născătoarei, glas al 8-lea

Podobie: Mucenicii Tăi Doamne...

Scoate-mă Stăpână din mâinile balaurului cel ucigător de oameni, care cu vicleșug se războiește cu mine voind să mă înghită; mă rog ție, sfărâmă fălcile lui și îi strică meșteșugirile, ca scăpând din ghearele lui pururea să slăvesc puterea ta.

La binecuvântarea pâinilor

Troparul, glasul al 8-lea:

Îndreptătorule al Ortodoxiei, învățătorule al dreptei cinstiri de Dumnezeu și al curăției și luminătorule al lumii, podoaba călugărilor cea de Dumnezeu insuflată Cuvioase Maxim, înțelepte, cu învățăturile tale pe toți i-ai luminat. Alăută duhovnicească, roagă pe Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre. (de 2 ori)

Și Născătoare de Dumnezeu..., o dată.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul..., se cântă:

Troparul Sfântului (de două ori),

Slavă..., Și acum..., al Născătoarei Învierii

După Catisma întâi, Sedealna, glasul al 3-lea:

Podobie: De frumsețea...

Isprăvile petrecerii tale, cu adevărat luminează pașii tuturor celor ce cu credință îți urmează ție, Cuvioase Părinte Maxime. Pentru aceasta, cu rugăciunile tale, Fericite, pe cei ce din dragoste pururea te laudă pe tine, păzește-i de toată strâmtorarea, rugând pe Hristos Cel Preabun, vrednicule de minune.

Slavă..., Și acum..., însăși podobia:

De frumsețea fecioriei tale și de prealuminată curăția ta, Gavriil mirându-se a strigat ție, Născătoare de Dumnezeu: Ce laudă vrednică voi aduce ție, sau ce te voi numi pe tine? Nu mă pricep și mă minunez! Pentru aceasta, precum mi s-a poruncit strig ție: Bucură-te, ceea ce ești cu daruri dăruită.

După Catisma a doua,

Sedealna, glasul al 5-lea:

Podobie: Pre Cuvântul...

Îndurând prigoniri pentru credință, Părinte, ai alungat departe toată erezia; și tăindu-ți-se limba dim-preună cu mâna, Cuvioase Maxim, ai primit frumoasa

cunună de mărturisire din mâna Făcătorului, Fericite. Pe Acela roagă-L neîncetat să miluiască sufletele noastre.

Slavă..., Și acum..., asemenea:

Bucură-te, munte sfânt și de Dumnezeu umblat; bucură-te, rug însuflețit și nears; bucură-te, ceea ce ești una lumii pod către Dumnezeu, ceea ce treci pe cei morți la Viața Veșnică. Bucură-te, nestricată Fecioară, care fără ispită bărbătească ai născut pe Mântuitorul sufletelor noastre.

POLIELEUL și MĂRIMURILE

Stih 1: Fericit bărbatul care se teme de Domnul, întru poruncile Lui va voi foarte.

Mărimu-te pre tine, Cuvioase Părinte Maxime și cinstim sfântă pomenirea ta, de Dumnezeu cugetătorule și tainicule al Treimii.

Altă stihiră:

Veniți toți credincioșii, într-un glas să-l lăudăm pe Maxim Mărturisitorul, zicând: pe vârful cuvântării de Dumnezeu.

2: Întru pomenire veșnică va fi dreptul, de auzul rău nu se

va teme.

3: Că drept este Domnul și dreptatea lui a iubit și fața lui spre cel drept privește.

4: Dreptul ca finicul va înflori și ca cedrul cel din Liban se va înmulți.

5: Că tu binecuvintezi pe cel drept, Doamne, căci cu arma bunăvoirii ne-ai încununat pe noi.

6: Veseli-se-va dreptul de Domnul și va nădăjdui spre Dânsul și se vor lăuda toți cei dreپți cu inima.

După Polieleu, Sedealna, glasul al 8-lea:

Podobie: Pe Înțelepciunea...

De cruzimea cea nelegiuită a tiranului celui cumplit nu te-ai spăimântat; ci ca un turn neclintit și nemișcat al Ortodoxiei ai rămas. Tiranul a fost cumplit, dar și răbdarea ta a fost nebiruită. Pentru aceasta, unul a ajuns preafericit, iar cel nelegiuit a fost izgonit; iar noi, cei de pe pământ, te cinstim, și cetele cerești se minunează.

Slavă..., Și acum..., podobia:

Pe ceea ce este ușă cerească și chivot, munte cu totul sfânt, nor strălucitor, să o lăudăm. Pe scara cea cerească, raiul cel cuvântător, izbăvirea Evei și odorul cel mare a toată lumea; că într-înșea s-a săvârșit mântuirea lumii și iertarea greșelilor celor de demult. Pentru aceasta strigăm

către tine: Roagă pe Fiul tău și Dumnezeu, iertare de greșeli să dăruiască celor ce se închină cu credință preasfintei nașterii tale.

Antifonul întâi al glasului al 4-lea

Prochimen, glasul al 4-lea:

Scumpă este înaintea Domnului moartea cuviosului Lui.

Stih: Ce voi răsplăti Domnului pentru toate câte mi-a dat mie?

Evanghelia Cuviosului

Apoi Psalmul 50

Slavă..., glasul al 2-lea:

Pentru rugăciunile Cuviosului Tău, Maxim Milostive, curățește mulțimea păcatelor noastre.

Și acum..., asemenea:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea păcatelor noastre.

Stih: Miluiește-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta și după mulțimea îndurărilor Tale curățește mulțimea păcatelor

noastre.

Stihira , glasul al 6-lea:

Maxime fericite, tu prin fapte îmbunătățite curățindu-ți mintea, cuvios organ al teologiei, te-ai făcut. Tu și prin vederea cea întru Duhul, a vedea și a cunoaște întru nevedere și necunoștință, cu covârșirea revărsării de lumină, de cele mai presus de minte te-ai învrednicit. Și acum văzând curat pe cele desăvârșite, luminează-ne și pe noi cu lumina cunoștinței, cu solirile tale către Dumnezeu.

CANOANELE

Al Născătoarei de Dumnezeu sau al zilei, din Octoih și

Canonul Cuviosului

Tot harul Duhului cel de Dumnezeu insuflat picură-l întru mine, din limba ta cea curgătoare de miere și dulce, dumnezeiescule Maxim.

Foc arzător te-ai arătat împotriva eresurilor, fericite; că le-ai mistuit pe ele ca pe niște trestii, cu râvna Duhului.

Învățătura monotelită cea fără de judecată a izvorât din strădania cea prea nelegiuită; iar prin cuvintele tale, Părinte, a fost înfruntată pe față.

A Născătoarei:

Cel ce a binevoit a Se naște din pântecul tău, mireasă a lui Dumnezeu, este cu totul dorire și dulceață și lumină neapusă.

Cântarea a 3-a

Irmos : Tu ești întărirea celor...

Preamare propovăduitor și mărturisitor al credinței celei drepte a lui Hristos s-a arătat, cu adevărat, Maxim, prin sânge.

Fericite Maxim, prin sihăstrie te-ai făcut locaș vrednic de Dumnezeu și curat al filosofiei.

Limba ta, preafericite Maxim, a izvorât, ca un râu, Dogmele cele adevărate ale lui Hristos, Stăpânul filosofiei.

A Născătoarei:

Ca să ne arăți nouă, Stăpâne, calea care duce la sfințenie, Te-ai sălășluit, în chip cu totul sfânt, în pântecul cel preasfințit.

CONDACUL, glasul al 8-lea :

Podobie : Apărătoare Doamnă...

Pe marele Maxim, iubitorul Treimii, pe cel ce a propovăduit în chip lămurit dumnezeiasca Credință, și ne-a învățat să credem că Hristos este în două firi și cu două voințe și lucrări, întru cântări credincioșii să-1 cinstim, precum se cuvine, strigând: Bucură-te propovăduitorule al credinței.

ICOS

Dumnezeule, Mântuitorul meu, deschide buzele mele și dă-mi să capăt har dumnezeiesc, de sus, spre a lăuda, Hristoase, după vrednicie, pe cel ce a propovăduit mai presus decât toți cele două firi ale Tale. Pentru care și de la noi aude acestea: Bucură-te luminătorule care luminezi lumea; Bucură-te limanul celor ce sunt în furtuna vieții. Bucură-te făclia cea prealuminată a călugărilor; Bucură-te lauda și întărirea Mucenicilor. Bucură-te cel ce ești cu adevărat frumusețea și podoaba Bisericii ; Bucură-te reazemul credinței și temelul cel neclintit. Bucură-te că ai surpat îndrăznirea eresurilor; Bucură-te că pentru Hristos cu osârdie ți s-au tăiat mădulele. Bucură-te bucuria celor ce te cinstesc pe tine cu credință; Bucură-te cel ce umpli de bucurie pe cei ce te iubesc pe tine. Bucură-te cel ce pe mulți ai izbăvit de veliar; Bucură-te cel ce pe cei credincioși i-ai adus Lui Dumnezeu. Bucură-te propovăduitorule al credinței.

Sedealna cuviosului, glasul al 5-lea:

Slavă ...

Podobie: Pe Cuvântul cel împreună...

Îndurând prigoniri pentru Credință, Părinte, ai alungat departe tot eresul; și tăindu-ți-se limba dimpreună cu mâna, cuvioase Maxim, ai primit frumoasa cunună de mărturisire din mâna Făcătorului, fericite. Pe Acela roagă-L neîncetat să miluiască sufletele noastre.

Și acum..., a Născătoarei:

După Dumnezeu, alergând eu smeritul, la acoperământul tău cel dumnezeiesc, Născătoare de Dum-nezeu, cerând ajutorul tău, mă rog ție: Miluiește-mă, curată, că păcatele mele au covârșit capul meu și mă tem, stăpână, de pedepse și mă înfricoșez. Ci fă rugăciune, preacurată, către Fiul tău, ca să mă scape de ele.

A Crucii și a Născătoarei,

asemenea :

Ceea ce Te-a născut cu trup, în vremurile cele mai de pe urmă, pe Tine, Cel născut din Tatăl fără de început, văzându-Te pe Cruce spânzurat, Hristoase, striga: vai mie, preadorite Iisuse! Cum Tu, Cel slăvit de îngeri ca un Dumnezeu, Fiule, ești acum omorât pe lemn de către oamenii cei nelegiuiți? Te laud, Îndelung-răbdătorule.

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am, Doamne, taina...

Cei de pe pământ te cinstesc și cetele cele cerești se minunează; că prin dragostea de înțelepciune te-ai arătat, Părinte, ca unul fără de trup.

Tiranul a fost cumplit, dar și răbdarea ta a fost nebiruită. Pentru aceasta tu ai ajuns fericit, iar cel nelegiuit a fost izgonit.

Nevoitu-s-au împreună cu tine, Părinte Maxim, cei doi preaferiți ucenici ai tăi, luând parte dimpreună cu tine la lupte. Pentru aceea și răsplătiri întocmai ca tine au luat.

Cu curgerile sângelui tău adăpându-se Biserica lui Hristos, odrăslește din dumnezeiasca sămânță Dogma pe care o avem de la Părinți, cuvioase.

A Născătoarei:

Izbăvindu-ne, prin nașterea ta, de datoria păcatului, preacurată, laudă de mulțumire aducem ție, mireasă a lui Dumnezeu.

Cântarea a 5-a

Irmos: Mânecând, strigăm Ție, Doamne...

Maxim, cel ce a adunat cunoștința celor pământești și a celor cerești, cu dreptate se numește iubitor de înțelepciune.

Cu dragostea înțelepciunii celei mai bune, te-ai arătat

următor prea ales al Iui Hristos, fericite Maxim.

Din nebunia tiranului ai fost alungat, fericite, dar ai aflat mângâiere pe Hristos.

A Născătoarei:

Cei ce nu te cunosc pe tine Maică a Iui Dumnezeu, Născătoare de Dumnezeu, să nu vadă Lumina ce S-a născut din tine, preacurată.

Cântarea a 6-a

Irmos: Haină luminoasă dă-mi mie...

Neîncetată rugăciune aduci lui Dumnezeu, purtătorule de Dumnezeu, ca să mă izbăvești din patimile sufletești și trupești și din stricăciune.

Tot izvorul cel necurat al eresurilor seacă, fericite Maxim, astupat de puterea graiului tău.

Milostivește-Te spre mine, Bunule Hristoase, și izvorăște, în inima mea izvorul harului, prin rugăciunile cuviosului Tău Maxim.

A Născătoarei:

Ceea ce numai tu, prin cuvânt, ai zămislit în pânțece pe Cuvântul, rugămu-ne ție, izbăvește din cursele vrăjmașului sufletele noastre.

CONDACUL, glasul al 4-lea

Podobie : Arătatu-Te-ai astăzi...

Cu mărturisiri sfințite te-ai împodobit, și te-ai ridicat încununat de la pământ, către lumina cea neînserată și către slavă, Părinte Maxim. Păzește pe cei ce cinstesc sfântă pomenirea ta.

ICOS

Întărirea preoților, temelia dogmelor, trâmbița înțelepciunii și izvorul credincioșilor, astăzi răsare în lume prin a sa pomenire, Maxim cel minunat. Deci, ridicați-vă toți către strălucirea lui, laudând îndrăzneala și râvna ce a arătat pentru dreapta cinstire de Dumnezeu. Pentru care, ca un adevărat păstor, a năvălit vitejește, pentru turmă, asupra lupilor; pe care biruindu-i a fost încununat cu daruri de biruință. Drept aceea strigăm lui: păzește pe cei ce cinstesc sfântă pomenirea ta.

SINAXAR

În această lună, în ziua a douăzeci și una, pomenirea cuviosului nostru părinte Maxim Mărturisorul și Mucenicul.

Cuviosul părinte Maxim a trăit până în zilele rău-credinciosului împărat Constans, care a împărățit între anii 642—648. Constans a fost tatăl binecredinciosului împărat Constantin Pogonatul și nepotul viteazului împărat Heraclie, cel care a biruit pe perși, de unde a adus în spate crucea Domnului, de la Ctesifon până la Ierusalim, în anul 629, la 14 septembrie. Cuviosul Maxim fiind iscusit în treburile politice, învățând și meșteșugul buneii cărmuirii, și cu fire bună și minte dreaptă fiind împodobit, a ajuns la împărății cei dinaintea sfătuitoare împărătesc și secretarul cel dintâi. Dar pentru că se răspândea părerea greșită și vicleană a celor ce ziceau că Mântuitorul a avut numai o voință, înlăturând prin această părere credința în cele două firi ale lui Hristos și pentru că cei rău-credincioși răspândeau prin piețe porunci greșite, care întăreau acest eres și lipeau aceste porunci chiar înaintea bisericii celei mari, cuviosul Maxim neputând răbda să se pângărească și el laolaltă cu toți nelegiuții aceștia, părăsind dregătoriile lumești, n-a mai voit să locuiască în sălașurile păcătoșilor, și a mers la Mănăstirea din Hrisopoli, unde s-a călugărit și a ajuns mai apoi egumen al mănăstirii. Aprinzându-se de dumnezeiască râvnă s-a dus la Roma cea veche, și a înduplecat pe fericitul papă Martin, să strângă un sobor al locului aceluia și să dea anatemei pe începătorii și pe pricinuitoarii acestui eres păgânesc, care susțineau că în Hristos este numai o singură voință. El a alcătuit multe scrieri pentru mustrarea și rușinarea celor ce credeau în acest eres, și a scris cărți doveditoare despre adevărul cre-dinței noastre, sprijinite pe Sfânta Scriptură, trimițându-le pretutindeni în lume. Întorcându-se de la Roma, împreună cu cei doi Anastasie, ucenici ai lui, el a fost adus ca vinovat înaintea Senatului care împărtășea împreună cu împăratul același eres. Și în timp ce toți se supuneau voinței împăratului, numai el s-a ridicat

împotriva și a îndemnat și pe alții să nu se supună, încredințându-i prin scrisori să nu-și schimbe credința lor. Din cauza aceasta a fost trimis la închisoare în Tracia și stăruind în dreapta credință i s-a tăiat mâna și limba. Din Tracia a fost trimis în exil în Lazichia, unde a trăit trei ani. Și în plinătatea vârstei fiind, după o boală scurtă, a răposat în Domnul, în anul 662 și a fost îngropat în Mănăstirea sfântului Arsenie, din acea țară a Lăzilor, făcând în toate zilele multe minuni. Din cei doi ucenici ai Iui, celui mai vârstnic i s-a tăiat și lui limba, și a fost trimis într-o închisoare îndepărtată. Iar cel mai tânăr a fost trimis într-o cetate din Tracia, unde și-a sfârșit viața.

Cu ale lui sfinte rugăciuni, Doamne, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi. Amin.

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii cei ce au mers în Iudeea...

O fire, o voință și o lucrare în Treime ai crezut, iar pe Dumnezeu cel întrupat în două firi, în două voințe și în două lucrări L-ai propovăduit, strigând: Dumnezeul Părinților noștri, bine ești cuvântat.

Nu ai propovăduit, Părinte, două voințe despărțite, prin împotrivirea cugetului; ci dimpotrivă, două voințe deosebite prin însușirea lor firească, strigând: Dumnezeul Părinților noștri, bine ești cuvântat.

Stâlp al Ortodoxiei având dumnezeieștile tale cuvinte, Părinte Maxime, cinstim pe Unul din Treime în două firi și în două voințe. Dumnezeul Părinților noștri, bine ești

cuvântat.

Cunoscând că lucrările Dumnezeului, Celui ce din milă S-a întrupat, sunt două, părinte, și învățând de la tine două voințe de sine stătătoare, cântăm: Dumnezeul părinților noștri, bine ești cuvântat.

A Născătoarei:

Din pântece fecioresc întrupându-Te, Hristoase, Te-ai arătat spre mântuirea noastră. Pentru aceasta pe Maica Ta cunoscând-o Născătoare de Dumnezeu, cu mulțumire strigăm: Dumnezeul părinților noștri, bine ești cuvântat.

Cântarea a 8-a

Irmos: Cel ce s-au făcut biruitori tiranului...

Iubind cu totul pe Cel ce a iubit foarte neamul omenesc, crucea ți-ai ridicat și cu El te-ai răstignit, fericite Maxime, cântând: binecuvântați lucrurile pe Domnul, și preaînălțați-L întru toți vecii.

Înstrăinându-te de toată plăcerea purtătoare de moarte, fericite Maxime, te-ai făcut pe tine dumnezeiască oglindă neîntinată, cântând: binecuvântați lucrurile pe Domnul, și preaînălțați-L întru toți vecii.

De cruzimea cea nelegiuită a tiranului celui cumplit nu te-ai spăimântat; ci ca un turn neclintit și nemișcat al Ortodoxiei ai rămas, strigând: binecuvântați lucrurile pe

Domnul și preainălțați-L întru toți vecii.

*Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh,
Domnul.*

**Primind strălucire purtătoare de viață de la
Dumnezeirea Cea în trei Ipostasuri, te-ai arătat soare celor
rătăciți în întuneric, cântând: binecuvântați lucrurile pe
Domnul, și preainălțați-L întru toți vecii.**

A Născătoarei:

**Lui Adam celui căzut, Fecioară, te-ai arătat fiică, dar
Maică lui Dumnezeu, Celui ce a înnoit firea mea; pe Acela
îl laudăm toate fapăturile ca pe Domnul, și-L preainălțăm
pe Dânsul întru toți vecii.**

Cântarea a 9-a

Irmos: Nașterea pururea Fecioarei...

**Precum sângele lui Abel încă strigă în veci, așa și
Biserica lui Hristos propovăduiește cu glas mare, dogmele
tale cele de Dumnezeu insuflate, preafericite Maxim.**

**Mâna ți s-a tăiat, dar cu degetul dumnezeiesc scrie în
inimi Credința Ortodoxă, folosindu-te de limba cea tăiată
și de sângele tău cel cinstit, ca de un condei și de cerneală.**

**Se cântă în lume îndrăzneala ta cea dumnezeiască și
focul cel din inimă al dragostei tale celei dumnezeiești,**

pentru care ai suferit cu preamultă osârdie vărsarea sângelui, cuvioase Maxim.

Înaintea dumnezeiescului scaun stai împreună cu Mucenicii, cu care te-ai împărtășit de râvna credinței, Părinte Maxime, apropiindu-ne și pe noi de Stăpânul și următori ție făcându-ne.

A Născătoarei:

Tu ești, Născătoare de Dumnezeu, arma și zidul de apărare al nostru; tu ești apărătoarea celor ce aleargă la tine; pe tine și acum spre rugăciune te înduplecăm ca să ne izbăvim de vrăjmașii noștri.

LUMINÂNDA

Podobie: Cu ucenicii să ne suim...

Teologhisind, ai propovăduit, Părinte, o fire, o voință și o lucrare a Sfintei Treimi, mărturisind însă pe Dumnezeu Cel întrupat în două firi, cu două voințe și două lucrări, Preaînțelepte Maxim, descoperitorule al celor dumnezeiești, și ai nimicit erezia celor ce luptau împotriva Dumnezeirii Celei adevărate, de către care tăindu-ți-se mâna dreaptă și limba, te-ai arătat Mucenic.

Slavă..., Podobie: Fiind ușile încuiate ...

Adâncurile judecăților Tale, Mântuitorule, s-au cercat de către Duhul; iar adâncurile Duhului le-a cercat cu duhul și cu puterea Cuviosul Maxim, ca un vrednic filosof.

Pentru aceasta, propovăduind două voințe și două lucrări ale Tale, acum este cinstit luminat.

Și acum..., a Născătoarei:

Nădejdea cea bună a lumii, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, folosința ta cea nebiruită cerem, Stăpână, noi, cei ce suntem cuprinși de necazuri și de valurile vieții învăluiți; oprește vânturile patimilor și ne du la limanurile voirilor lui Dumnezeu.

LA LAUDE

Stihirile pe 4, glasul al 4-lea:

Podobie: Ca pe un viteaz ...

Pe Cel ce S-a făcut Om pentru milostivire, precum a binevoit, înțelegându-se în două voințe și în două lucrări, L-ai propovăduit, Preacuvioase Maxim, astupând gurile cele fără de ușă ale celor necurați, care, prin asuprairea diavolului cel ce izvodise răutatea, erau părtași ai înșelăciunii despre o singură voire și despre o lucrare.

Cu vinele Dogmelor tale, Părinte Maxim, ai sugrumat pe Pir, bârfitorul cel cu rea înțelegere. Pentru aceasta, ai suferit prigoniri și necazuri, fiind bătut foarte, pururea pomenite. Și tăindu-ți-se limba și mâna ta cea dumnezeiască, ce pururea se ridica la Dumnezeu și cu care scriai Dogmele cele preaînalte.

Limba ta cea sfântă, fericite Maxime, fiind ascuțită de Duhul, s-a făcut ca o trestie degrab frumos scriitoare, cu Duhul scriind pe lespezile inimilor noastre legea bunătăților celor dumnezeiești, adevărarea Dogmelor și întruparea Celui ce a voit să Se arate oamenilor în două firi și într-un Ipostas.

Lumina cea întreit strălucitoare sălășluindu-se în sufletul tău, te-a arătat pe tine vas ales, Preafericite; căci lămurit arăți oamenilor cele dumnezeiești și arătarea înțelegerilor celor cu anevoie de înțeles, Cuvioase Maxim, luminat propovăduind tuturor pe Treimea Cea mai presus de ființă și fără de început.

Slavă..., glasul al 6-lea:

Cu filosofia împodobindu-ți viața, te-ai luminat cu înțelepciunea dumnezeiască. Drept aceea, întru amândouă încercându-te, pe amândouă le-ai pecetluit cu bună mărturisire, de trei ori fericite Maxim. Deci, având îndrăz-neală către Hristos Dumnezeu, roagă-te cu deadinsul pentru sufletele noastre.

Și acum...,

Născătoare de Dumnezeu, tu ești vița cea adevărată, care ai odrăslit Rodul vieții; ție ne rugăm Stăpână: Roagă-te cu Sfinții Apostoli și cu Părintele nostru Maxim Mărturisitorul, să se miluiască sufletele noastre.

Doxologia Mare.

Și cealaltă slujbă a Utreniei, după rânduială, și Otpustul.